

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ir atļauts informēt sabiedrību, norādot pārtikas produkta nosaukumu, kā arī uzņēmuma, ar kura nosaukumu vai firmu produkts ir ražots, apstrādāts vai laists tirgū, nosaukumu, ja šāds produkts, kaut arī tas ir nekaitīgs veselībai, nav derīgs lietošanai pārtikā. Minētās regulas 17. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā tiek atļauts tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, valsts iestādēm paziņot šādu informāciju sabiedrībai, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, 7. pantā paredzētās prasības.

(¹) OV C 98, 31.03.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Lieta C-645/11) (¹)

(Regula (EK) Nr. 44/2001 — 1. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts — Jēdziens “civillietas un komerclietas” — Nepamatoti veikts valsts iestādes maksājums — Tiesvedībā izvirzīts prasījums atmaksāt šo naudas summu — Tiesas noteikšana saistības gadījumā — Prasību cieša saistība — Atbildētājs ar dzīvesvietu trešajā valstī)

(2013/C 156/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Land Berlin

Atbildētāji: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesgerichtshof — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001

par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 12, 1. lpp.) 1. panta 1. punkta un 6. panta 1. punkta interpretācija — “Civillietas un komerclietas” jēdziens — Jautājums par to, vai tas ietver tiesvedību par nepienākošās summas atgūšanu attiecībā uz valsts iestādes nepamatoti veiktu maksājumu administratīvā procesā saistībā ar nacistu režīma radīta kaitējuma kompensāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “civillietas un komerclietas” ietver tiesvedību par nepienākošās summas atdošanu, ja valsts iestāde, saņēmusi iestādes, kas izveidota ar likumu par totalitāra režīma īstenotas vajāšanas kompensāciju, rīkojumu kā kompensāciju cietušanai personai izmaksāt daļu ieņēmumu no nekustamā īpašuma pārdošanas, neparedzētas kļūdas dēļ šai personai pārskaita visu pirkuma cenu, bet vēlāk nepienākošos summu pieprasa atpakaļ tiesas ceļā;
- 2) Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pastāv cieša saistība šīs normas izpratnē starp prasībām, kuras ir celtas pret vairākiem atbildētājiem, kuru domicils ir citās dalībvalstīs, tad, ja pēdējie minētie tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, pamatojas uz tiesībām uz papildkompensāciju, kas ir jāizlemj kopā;
- 3) Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nav paredzēts to piemērot atbildētājiem, kuru domicils nav dalībvalsts teritorijā, ja viņi ir iesūdzēti tiesā, ceļot prasību, kas vērstā vairākiem atbildētājiem, kuru vidū ir arī personas ar domicilu Eiropas Savienībā.

(¹) OV C 80, 17.3.2012.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums — Mindo Srl/Eiropas Komisija

(Lieta C-652/11 P) (¹)

(Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Itālijas jēltabakas iepirkšanas un pirmapstrādes tirgus — Solidarā parādnieka veikta naudas soda samaksa — Interese celt prasību — Pierādīšanas pienākums)

(2013/C 156/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mindo Srl (pārstāvji — G. Mastrantonio, C. Osti un A. Prastaro, advokāti)

Otrs lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Khan un L. Malferrari, pārstāvji, kam palīdz F. Ruggeri Laderchi un R. Nazzini, advokāti)

Priekšmets

Apelācija par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-19/06 *Mindo*/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa nosprieda, ka nav jālemj par prasību daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 20. oktobra Lēmumu C(2005) 4012, galīgā redakcija, attiecībā uz procedūru saskaņā ar EK līguma 81. panta piemērošanu (lieta COMP/C.38.281/B.2 — Jēltabaka — Itālija) par aizliegtu vienošanos ar mērķi noteikt cenas, kas maksājamas ražotājiem un citiem starpniekiem, un sadalīt piegādātājus Itālijas jēltabakas tirgū, kā arī atcelt vai samazināt prasītājam noteikto naudas sodu — Prasītājas maksātspējas procesa uzsākšana tiesvedības laikā — Intereses celt prasību zudums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-19/06 *Mindo*/Komisija;
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 49, 18.02.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Skatteverket/PFC Clinic AB*

(Lieta C-91/12) (¹)

(PVN — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi no nodokļa — 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Slimnīcas un medicīniskā aprūpe, kā arī ar tām cieši saistītas darbības — Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās — Pakalpojumi, kas izpaužas kā estētiskās ķirurģijas darbības un procedūras — Vienīgi uz pacienta vēlmi balstītas pilnībā kosmētiska rakstura operācijas)

(2013/C 156/18)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Skatteverket

Atbildētāja: PFC Clinic AB

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Högsta förvaltningsdomstolen — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta interpretācija — Medicīniskās aprūpes un medicīniskās aprūpes sniegšanas atbrīvojums no nodokļa — Priekšnodokļa atskaitīšana — Gan kosmētiska, gan rekonstruktīva rakstura estētiskas ķirurģijas pakalpojumu sniegšana — Operācijas vai aprūpes mērķa ņemšana vai neņemšana vērā

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka

— uz tādu pakalpojumu sniegšanu kā pamatlietā, kuri ietver estētiskās ķirurģijas operācijas un estētiska rakstura procedūras, attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” minētā 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē, ja šo pakalpojumu mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un izārstēt slimības vai veselības anomālijas vai aizsargāt, uzturēt vai atjaunot cilvēku veselību;

— vienkārša personas, kura izmanto estētiskās ķirurģijas pakalpojumus, subjektīvā izpratne par šiem pakalpojumiem pati par sevi nav izšķiroša, lai izvērtētu, vai šīs operācijas mērķis ir terapeitisks;

— apstākļi, ka tādus pakalpojumus kā pamatlietā sniedz vai veic licencēts medicīniskās profesijas pārstāvis vai ka šādu pakalpojumu mērķi nosaka šīs profesijas pārstāvis, var ietekmēt vērtējumu par to, vai uz tādām operācijām kā pamatlietā attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” attiecīgi Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta un šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un

— lai izvērtētu, vai tāda pakalpojumu sniegšana kā pamatlietā ir atbrīvojama no PVN saskaņā ar Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktu, ir jāņem vērā visas prasības, kas noteiktas šī 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, kā arī citos šīs direktīvas atbilstīgajos IX sadaļas 1. un 2. nodaļas tajos noteikumos, kas ietverti tās 131., 133. un 134. pantā.

(¹) OV C 118, 21.4.2012.